

DONACIONS I ADQUISICIONS A LA BIBLIOTECA VALENCIANA (BV):

El primer dipòsit va ser signat el passat mes de juny, entre Manuel Taracón, la seua esposa, Encarna Serrano, i la Biblioteca Valenciana (BV), a través d'un contracte amb la Generalitat Valenciana, organisme que es compromet a custodiar, conservar i mantenir els fons lliurats, alhora que queda autoritzada per reproduir i microfilm la documentació pels diferents mitjans tècnics existents.

Es tracta de la primera vegada que un alt càrrec de l'Administració Valenciana diposita en una institució pública part de la seua col·lecció privada. Concretament quasi set mil llibres, en el present cas.

El llegat es compon de les col·leccions de l'Editorial Labor, nascuda de la col·laboració entre un editor alemany i un editor català, i impulsora de la cultura espanyola anys abans de la Guerra Civil. En concret, es tracta de més de 430 exemplars, el fons més important de l'editorial que es conserva avui a l'Estat Espanyol, ja que fins ara la col·lecció més abundant es trobava a la Biblioteca Nacional, on s'hi posen de 105 llibres de Labor.

Les obres de Vicente Blasco Ibáñez i la col·lecció Bibliografia Valenciana constitueixen el primer lliurament de part del dipòsit, el qual està format per un miler

d'exemplars, ja que pròximament s'incorporaran a la Biblioteca Valenciana llibres nous, que correspondran, segons els blocs temàtics, als fons Americà, Antic, Filològic i Pedagògic.

Sobre el fons de Blasco Ibáñez, recopilat per Taracón durant quasi 30 anys, destaca l'existència de primeres edicions -entre elles la d'*Entre naranjos* de 1900-, llibres que pertanyen a la pròpia Biblioteca de l'autor o a la Biblioteca del Palau de Miravet, així com correspondència i manuscrits. Entre els volums donats figuren unes *Obras Escogidas* de

cià, amb diversos volums de caràcter lingüístic, com ara una edició de *Les Normes del 32* amb un vocabulari annexe de Carles Salvador i la gramàtica de Fullana.

La Biblioteca Valenciana va rebre el passat 15 de setembre una segona donació bibliogràfica de la col·lecció privada de Manuel Taracón i Encarna Serrano, mitjançant una addenda suïscrita al contracte civil de comodat que ja signaren amb el Direcció General de Règimen Econòmic de la conselleria de Cultura el passat mes de juny.

Entre els fons incorporats en el segon lliurament, Manuel Taracón va destacar algunes obres completes de temàtica plural i difícils de trobar, com les d'Azaña, editades a Mèxic, les del Conde de Romanones, les de Cánovas del Castillo i les de José Antonio Primo de Rivera. Així mateix, va insistir en la vàlua de les primeres edicions de Gómez de la Serna, editades a València, a càrrec de Sempere.

Entre els llibres recentment incorporats, hi ha primeres edicions d'obres de Max Aub, com un exemplar de *Juego de cartas* i el quadern de treball de l'autor, dedicat, que Antonio Cuadra utilitzava mentre escrivia l'antologia d'Aub. Destaca també un *Tratado de Educación de la Mujer*, datat en 1877, així com un exemplar de Hernán Robleto, mai reeditat, anomenat *Sangre en el trópico*, i que s'inclou dins del Fondo Hispanoamericano.

Entre el fons més antic del material cedit es troba un *Diccionario Geográfico Estadístico e Histórico*, de Pablo Riera, datat en 1871, que conté mapes i dades estadístiques de totes les províncies espanyoles, i que en el seu moment va costar 84 pessetes. També hi ha en el llegat una col·lecció de 46 volums d'*Historia Universal*, a càrrec de G. Oncken, amb una edició de 1929 molt cuidada en la reproducció de gravats.

Els fons donats ascendeixen en total a uns set mil exemplars, els quals, custodiats per la Biblioteca Valenciana, es posaran en breu a disposició dels investigadors que desitgen consultar-los.

Val a dir que el comodat signat no contempla cap tipus de contraprestació econòmica i que ve a sumar-se a altres

FONS ACTUALS: DONACIONS I ADQUISICIONS

El director de la Biblioteca Valenciana, Vicente Luis Navarro de Luján, Alejandro Bañares, Manuel Taracón i Encarna Serrano el passat dia 15 a la Biblioteca Valenciana, amb motiu del segon lliurament de la donació de la col·lecció privada de Taracón

Blasco Ibáñez en rus; una carta de 1896, escrita des de la presó i dirigida a José Benlliure, i un article encarregat a Blasco Ibáñez per un periòdic anglès sobre la I Guerra Mundial.

La col·lecció Bibliografia Valenciana està composta per material de tema valen-

A través de l'última signatura s'afegeixen als fons de la BV sis col·leccions noves: Art, Història Valenciana, Obres Generals, Diversa, Temàtica Hispanoamericana i Educació, seguint el procés de diversos lliuraments, tal com indicava Taracón en la primera donació.

llegats realitzats a la Biblioteca Valenciana, per part de particulars, com ara el de Martínez Guericabeitia o Laureano Robles.

Tal com ha anunciat Manuel Tarancón, la resta del material que falta per dipositar a la Biblioteca Valenciana anirà sent-hi lliurant a poc a poc.

Es tracta d'un còdex de finals del segle XVI, clau per al coneixement de la institució autònoma i de la seua estructura administrativa. L'obra, que porta per títol *Llibre de Matrícula del braç eclesiàstic del regne de València per a la insaculació dels càrrecs de la Generalitat*, estava fins ara en mans d'un particular, els hereus del qual han accedit a vendre'l a la Generalitat Valenciana, a través de la Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques de la Conselleria de Cultura i Educació.

El còdex, confeccionat originalment en pergamí i enquadernat en tapes de fusta cobertes de vellut morat i guarnides en plata, consta, tal com s'ha conservat fins a l'actualitat, de 66 folis en pergamí que encara mantenen part del daurat original que cobria les vores. El llibre està escrit en valencià i en lletra humanística de finals del segle XVI, llevat de les addicions i notes posteriors que arriben fins a 1700. De la tipografia emprada destaquen les lletres capitulars il·luminades i daurades.

El contingut consta dels capítols de les Corts de Monsó de 1585, referents a la nova forma de realitzar la insaculació del braç eclesiàstic, les actes de la primera

insaculació realitzada el 25 de desembre del 1587, la provisió dels diputats de la Generalitat Valenciana el 26 de gener del 1588 per la qual s'ordenava confeccionar el *Llibre Matrícula del Braç Eclesiàstic*, i la llista completa del braç eclesiàstic del 1585, amb les addicions de les Corts del 1604, 1626 i 1653.

En total, apareixen dinou membres del braç eclesiàstic, els quals podien participar en la insaculació per diputats de la Generalitat Valenciana.

Aquest volum ve a completar l'altre còdex existent a l'Arxiu del Regne de València, el *Llibre de Matrícula del Braç Noble*, ordenat fer per les Corts de Monsó del 1510. D'aquesta manera, en l'actualitat es conserven els còdexs per a l'elecció de dos dels braços de la Generalitat Valenciana.

El Centre Català del PEN Club ha cedit recentment a la Biblioteca de Catalunya el seu arxiu literari i administratiu des de la seua fundació, en 1922, fins a l'actualitat. El fons està compost de 170 documents, entre els quals destaquen unes 200 cartes manuscrites d'escriptors i intel·lectuals importants de la cultura catalana, com Carles Riba, Marià Manent, López-Picó, Pau Casals i J.V. Foix. La documentació començarà a catalogar-se per tal de conservar-la i posar-la a l'abast de tothom abans de finals d'any, ja que "té un valor cultural importantíssim", segons Vinyet Panyella, directora de la Biblioteca de Catalunya. Segons Dolors Oller, directora del PEN Club i lliuradora de la documentació, la voluntat d'aquest organisme és de continuar sent una

"entitat vigilant i activa" dels drets dels escriptors.

Con el objetivo de garantizar la conservación y la difusión de su colección, Luis Giménez Lorente firmó el pasado mes de junio un acuerdo de entrega de sus valiosos fondos a la Universitat Politècnica de València, encargada, a partir del próximo curso, de conservarlos y exponerlos en su nuevo edificio de Ingeniería Geodésica, en el Campus de Vera.

La donación está conformada por libros, mapas, facsímiles y grabados originales, editados entre los siglos XVI y XIX, y reunidos a partir de los años 50, cuando Giménez Lorente comenzó la búsqueda de estos documentos, que hablan de viajes y territorios, sobre todo valencianos.

Según el director de la escuela técnica de Ingeniería Geodésica, Cartográfica y Topográfica, Manuel Chueca, se trata de «la mayor recopilación de la historia cartográfica valenciana». Entre sus fondos se encuentra un facsímil del *Atlas* de Joan Martínes, cartógrafo de Felipe II, de 1570, y que constituye el hallazgo de más valor, cuyo original fue entregado al Patrimonio Nacional, además de un *Ortelius* de 1584, un *Mercator* de 1606 i un *Beaurin* de 1760. También se incluye una ruta de postas de Madrid a València, por Albacete y por Cuenca, en la que se describen todos los hospedajes del trayecto, y que fue encontrada en el desguace de la biblioteca del Marqués de Pidal, según Luis Giménez.

La investigación, la bús-

queda y el esfuerzo por recopilar estos fondos de Luis Giménez Lorente, de 83 años de edad, se ve ahora recompensada al quedar garantizada la conservación y divulgación de la colección, formada por más de 2.500 piezas bibliocartográficas. Por su parte, la Politècnica ha solicitado la investidura del erudito valenciano como doctor *honoris causa*.

La Marina Alta ha completat els seus fons històrics amb la cessió a l'Arxiu Municipal de Dénia de la documentació que guardaven des de l'any 1803 fins a 1971 els jutjats de la comarca. La cessió, referendada pel Jutge Degà, David Jericó, i l'alcalde de Dénia, Miguel Ferrer, permetrà, a partir de futures investigacions, conèixer la forma d'aplicar la legislació en eixe període i com vivien i en què pledejaven els veïns d'aquestes poblacions.

Els documents més antics pertanyen al desaparegut Districte Judicial de Pego. Els primers lligalls daten de 1803 i comprenen 10.000 judicis civils i altres 2.000 penals. Així mateix, l'Arxiu Històric dels Jutjats de Dénia conté documentació relativa al treball desenvolupat entre 1936 i 1971 en el Partit Judicial de Callosa en Sarrià, on es tractaven les causes civils i penals corresponents a les poblacions de Benissa, Calp i Castell de Castells. Pel que fa al Partit Judicial de Dénia, la seua continuïtat és menor perquè el seu arxiu va ser destruït durant la Guerra Civil, per la qual cosa els documents conservat

pertanyen a una època més recent (mitjans del segle XX).

Segons l'arxivera municipal de Dénia, Rosa Seser, a partir d'ara els investigadors tindran accés a un gran volum d'informació, ja que la documentació -actualment en procés d'ordenació i classificació- ocupa seixanta metres lineals, distribuïda en unes set-cents caixes. Segons Seser, es tracta d'un fons molt important, tant des del punt de vista històric com sociològic, ja que "ens trobem amb conflictes entre persones, amb un reflex de la societat del segle XIX, moltes vegades violenta i amb presència habitual del bandolerisme".

El passat mes de juny l'Arxiu Nacional de Catalunya (ANC) va adquirir en subhasta pública a Rennes (França) més de 500 fotos i un conjunt de documents de Lluís Companys, mort afusellat al castell de Montjuïc el 15 d'octubre de 1940, papers que es consideren el seu darrer llegat material. La documentació, adquirida per 15.500 euros, conté sobretot fotografies seues, un poc més de mig miler, que apareixen en originals sobre paper. La majoria són de 18 per 24 centímetres i reflecteixen la seua activitat política entre els anys 1934 i 1938, és a dir, des de l'accés de Companys a la presidència de la Generalitat de Catalunya fins a pràcticament el final de la Guerra Civil. A més, n'hi ha algunes que porten una inscripció que podria ser autògrafa del mateix Companys.

El conjunt adquirit per l'Arxiu Nacional inclou també

documents escrits, com ara una relació dels llibres que conformaven la biblioteca personal de Companys, tretze pàgines amb discursos pronunciats cap al final de la guerra -inclòs el de la seua última al·locució radiofònica-, una carpeta amb retalls de premsa, targetes personals i paper de carta amb la capçalera "*El president de la Generalitat de Catalunya saluda...*". Forma part igualment del conjunt un exemplar del llibre religiós *La Vie des Saints*, amb una anotació de Carme Ballester, la seua dona, que diu: "El moment en què va ésser agafat i fet presoner pels alemanys, el meu estimat i mai més oblidat espòs tenia aquest llibre a les mans i per això el guardo i l'estimo".

El llegat ara recuperat s'havia conservat fins avui a la localitat francesa on el president català va ser detingut per la policia militar alemanya el 1940.

L'Institut valencià de la música i la Fonoteca de materials, creada ara fa vint anys, s'han encarregat conjuntament d'afegir en trenta volums les músiques diferents que encara s'estenen pels pobles valencians. Es tracta de música amb tradició i identitat, com ara els tocs tradicionals de dolçaina a Morella, les danses processonals d'Algemesí, el cançoner popular de l'Alt Palància, les campanes de la vuitava del Corpus, les danses guerreres de la Todolella o una antologia de Cant valencià d'estil, entre altres treballs.

La metodologia utilitzada per aplegar el material s'ha basat, especialment, en les

fonts de tradició oral, tot contactant amb els intèrprets i acudint als pobles per enregistrar les peces, tant de corda, com de vent o vocals. El músic Vicent Torrent, cantant del grup Al Tall, ha estat l'encarregat d'enregistrar les gravacions de peces cantades per pastors, llauradors i persones, que a priori, no tenen formació musical, i que havien escoltat aquesta música als seus avantpassats. Es tracta de peces que han perdut la seua vigència en la societat tradicional i que ara ja són un patrimoni recuperable per molts grups de *riproposta* o restauració, les dues tendències de la música tradicional.

Altres peces gravades són el Misteri d'Eix, les danses de Guadassuar o els cants de l'Aurora, arrelats a nombrosos pobles de comarques valencianes. Entre els pròxims projectes cal destacar la preparació d'una antologia dels diversos estils de dolçaina o un treball sobre el ball pla i les albades a les comarques del nord i del Maestrat.

Tant la Fonoteca com aquest projecte de recopilació musical, que han progressat gràcies a la participació ciutadana, van iniciar-se en el curs 1984-1985 amb els Tallers de música popular del País Valencià, si bé abans ja hi havia alguns antecedents de recuperació de músiques. En aquell moment, amb ajuda dels xiquets participants del curs, es va crear un arxiu musical, regratat després, en alguns casos, el qual va comptar amb la col·laboració de músics com Manolo Gil o Toni Ortí.

El Grup d'Estudis de Literatura Contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona, la Fundació Carles Pi i Sunyer i Publicacions de l'Abadia de Montserrat han posat en marxa un projecte editorial que preveu localitzar, reunir i investigar els materials referents a l'exili dels fons documentals actualment dispersos en biblioteques i arxius particulars i públics catalans i estrangers, especialment de França i Llatinoamèrica.

La sèrie de llibres, que s'inicia amb *Campos de concentración* de Lluís Ferran Pol, es proposa, a més, elaborar un fons bibliogràfic i documental procedent del buidatge de publicacions periòdiques aparegudes a l'exili, així com promoure'n l'estudi.

Aquesta iniciativa coincideix amb el Museu de l'Exili, vinculat al Museu d'Història de Catalunya, el qual es construirà a la Jonquera, i que vol combinar el vessant patrimonial i de difusió amb el d'estudi. El museu, que compta amb aportacions econòmiques de la Generalitat, la Diputació de Girona, la Unió Europea i l'Ajuntament de la Jonquera per un valor total d'un milió i mig d'euros, està previst que s'inaugure a principis de l'any 2005.

El professor Mario Jiménez ha trobat a València, entre els llibres de la biblioteca familiar, diversos manuscrits amb textos inèdits escrits durant la Guerra Civil

per poetes republicans ingressats en la presó Model de la ciutat, que van ser condemnats a mort després de la contesa, però que amb el temps la pena se'ls va commutar per una llarga estada en presó.

Es tracta d'un poc més d'una trentena de fulles engroguides on hi ha escrits mig centenar de poesies de diversos autors, alguns d'ells integrants de la Generació del 36, entre ells, Pascual Plá Beltrán -representant de la poesia revolucionària durant la Segona República i la Guerra Civil- Félix Paredes, Manuel Arcis, Alberto Cienfuegos, Antonio Pérez Sancho y Alejandro Gaos.

Jiménez, que ha expressat recentment la seua intenció de donar els manuscrits a la Biblioteca Valenciana, va descobrir aquests textos mentre buscava uns llibres a la biblioteca familiar, aplegada pel dibuixant Cabedo Torrens. Torrens va ser un artista d'idees republicanes, afiliat a l'Aliança d'Intel·lectuals Antifeixista, el qual va col·laborar amb revistes diverses, i que va ser detingut i tancat a la Presó Model de València, on va coincidir amb els autors abans citats.

El Consell Insular d'Eivissa i Formentera ha dut a terme la restauració de cinc documents històrics, en compliment de la Llei de Patrimoni Històric de les Balears. El patrimoni restaurat inclou el *Llibre de la moneda nova* (1581), el *Llibre de Determinacions del Consell* (1561-1564), el *Llibre de Registre de l'Emigració* dels anys 1920-22, un pergami que servia de tapes al *Llibre de*

la Moneda Nova de 1581 i el cartell electoral 'La CEDA y sus cómplices'. També s'han restaurat altres béns del Consell, com un fragment de la megilah d'Esther -rotllo litúrgic del segle XV escrit en hebreu sefardita-, el fragment d'una patent de 1810 i un certificat del cònsol d'Espanya a Algèria sobre l'arribada d'una nau eivissenca carregada de sal, en 1810. La intervenció ha costat 4.966 euros i ha estat duta a terme per la restauradora eivissenca Nina Ferrer, especialitzada en documentació, i assessorada per l'Arxiu de la ciutat.

D'altra banda, el Consell ha sufragat també la neteja preventiva d'un lot de negatius de vidre que van pertànyer al pintor i fotògraf Narcís Puget.

L'Ajuntament de Calafell, la vídua de l'escriptor i editor

Carles Barral i la directora de la Biblioteca Nacional de Catalunya, Vinyet Panyella, han iniciat les negociacions per traslladar el llegat Barral a la Biblioteca Nacional «de forma provisional» i iniciar la seva catalogació.

La casa Barral, que obrirà breu les seues portes com a seu de la Fundació Barral, ha estat durant dos anys objecte d'una profunda remodelació per evitar la degradació que arrossegava l'edifici des que el 1999 va adquirir-lo el consistori. Tot i així, per problemes d'espai, l'extens llegat que va acumular Barral al llarg de la seua vida dedicada a l'escriptura s'haurà d'anar a consultar a la Biblioteca Nacional de Catalunya. En un futur, el consistori de Calafell preveu ubicar el fons en un local en condicions a Calafell.

La casa familiar de Barral, on va arribar l'escriptor pocs dies després de néixer, s'obrirà a partir de l'estiu, però només s'hi podrà accedir amb visites concertades a causa del reduït espai. La visita mostrarà la casa on Barral escrivia i aproparà els ciutadans a la fesomia i la tradició de les cases dels pescadors que hi havia a la localitat.

Ismael Diadié, estudioso del Islam, descendiente de los musulmanes que fueron expulsados por Felip III en 1609, es el responsable de que se haya conservado una valiosa biblioteca, el Fondo Katî, que reúne 3.000 manuscritos sobre el saber de la época del Al-Andalus. Se trata de unos legajos donde hay reveladoras anotaciones que dan cuenta de la diáspora de sus propietarios.

Se trata del legado de "una familia muy pequeña en África", según Diadié, por lo que, "esta biblioteca significa nuestra seña de identidad", explica este estudioso del Islam. Su conservación a lo largo de los siglos ha sido un auténtico milagro, ya que los documentos del Fondo Katî han sobrevivido a amenazas como los incendios y las termitas.

Hoy, más de cuatrocientos años después, con el objetivo de conservar este tesoro patrimonial, y con ayuda de dinero español, se está construyendo en Tombuctú (Mali), una biblioteca para alojar este tesoro. Además, para frenar su deterioro, el Fondo ha creado un programa de "apadrinamiento" que permite, por quince euros al año,

asegurar su conservación. De momento, ya cuentan con más de 200 "padrinos" repartidos por todo el mundo. Información para sumarse al Fondo Katî:

Una selección de los manuscritos puede verse en la página de la Universidad de Oslo:

L'Arxiu Nacional de Catalunya (ANC) va rebre el passat mes de maig el fons de pel·lícules del cineasta amateur Casimir Aumacelles mitjançant un acord signat entre la conselleria d'Ensenyament i la vídua d'Aumacelles, Mercè Puigdellivol, tal com era la voluntat de l'artista. El fons, format per dotze films, reproduceix els esdeveniments més destacats que es van produir a la plaça Sant Jaume des del 1931 fins al 1967: l'enterrament del president de la Generalitat Francesc Macià, un discurs que Lluís Companys va realitzar el 1936 i els Fets d'Octubre de 1934 són alguns moments captats per Aumacelles.

La catalogació del llegat del poeta alcoià Joan Valls Jordà, cedit a la Biblioteca Municipal d'Alcoi després de la defunció de la vídua de l'autor, ha permès descobrir 143 originals d'obres

majoritàriament inèdites. Els treballs d'inventari i de catalogació del llegat de Valls, que van concloure en juliol de 2003, s'han centrat en uns fons molt divers que conté, a més de 1.052 volums de la biblioteca personal del poeta, nou partitures, una col·lecció de diplomes, obres d'art, com ara un quadre de Segrelles, així com altres objectes i els seus papers personals, entre ells, correspondència, un dossier de premsa, partitures dedicades pel músic Armando Blanquer, per a qui va escriure el text d'una òpera que mai arribà a representar-se, i una fonoteca amb més de 200 obres.

Són d'especial interès les 143 obres de poesia i teatre escrites per Valls, la major part de les quals inèdites, així com la catalogació de creacions antigues, anteriors a 1935, publicades en el seu moment, i que han tingut difusió en les últimes dècades. Igualment, la donació inclou també un volum del segle XVIII, i onze del segle XIX, entre els quals destaca un original de la "Guía del forastero de Alcoy" de 1872, de Martí, i que no constava entre els fons de la biblioteca, així com 56 volums publicats en l'època republicana, majoritàriament de poesia, entre ells un exemplar de la primera obra d'Octavio Paz, editada a Madrid en 1937. A més, el fons conté 338 exemplars de publicacions sobre temàtica i autors alcoians.

Es tracta d'una sèrie de pergamins i segells medievals datats entre 1329 i 1393, propietat de l'ajuntament de

la localitat, els quals han estat restaurats recentment per un acord entre la Direcció General de Promoció Cultural de la Generalitat Valenciana i l'Ajuntament de Sant Mateu. Els treballs de restauració, que han durat un any, han sigut realitzats per Ana Sanz Rozalén, llicenciada en Geografia i Història per la Universitat de València i especialista en conservació i restauració de documents gràfics.

Entre els pergamins intervinguts, hi ha la Jura dels Furs i Privilegis de la Vila de Sant Mateu pel Gran Maestre de l'Orde de Montesa, En Fra Berenguer March, que data de 1382, així com una Carta Reial de Joan I, on s'aproven els capítols referents a les regalies de les quatre setenes del Maestrat, del 1393. També s'ha rehabilitat la concessió de privilegi per a segellar marcs d'argent i d'or per al rei Joan I a la vila de Sant Mateu i el trasllat de la imposició de "sises" als pobles del Maestrat per Joan I, tots pertanyents a l'any 1393.

Altres dels documents recuperats fan referència a la concòrdia entre Morella i Sant Mateu per al lliurament comú de malfactors de 1380 i la sentència favorable a Sant Mateu en el plet sorgit amb Cervera sobre herbatge de la devesa de la Foresta, relatiu a un any més tard, 1381. Entre els fons intervinguts hi ha també el pergami de l'Orde de Montesa de l'any 1329, així com alguns segells originals pertanyents als documents esmentats, els quals s'empraven per tal d'atorgar-los autenticitat. Globalment, es tracta d'un conjunt de documents de gran vàlua per a l'estudi de la història de Sant Mateu, en particular, i de la comarca del Baix Maestrat en general.

Amb motiu de la celebració del XX aniversari de la Universitat d'Estiu a Gandia, la Universitat de València ha regalat el seu fons editorial a la Biblioteca de la capital de La Safor. Es tracta d'un lot al voltant de dos mil volums de caràcter educatiu, de divulgació cultural i de coneixement, el qual passarà a formar part de la biblioteca municipal de la capital de la Safor, i que serà actualitzat cada any, amb les noves publicacions de la Unviersitat.

La donació realitzada des de la Universitat de València a una de les majors biblioteques jurídiques sudamericanes contribuirà a què la Universidad Autónoma Gabriel René Moreno esdevinga en un termini relativament breu un centre de referència per a tota Amèrica.

La nova biblioteca és el fruit d'un projecte impulsat des de principis de 2002 per diversos professors de la Facultat de Dret de la universitat boliviana, el qual ha comptat amb el suport de les màximes autoritats d'ambues universitats. Per la seua part, l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional (AECI) ha aportat recursos per tal d'adequar els locals i per a compra del mobiliari. La biblioteca és el resultat també d'una resposta entusiasta que en el seu moment van donar al projecte un gran nombre de persones,

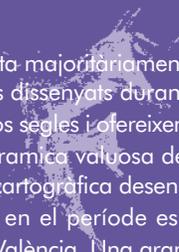
empres editorials i institucions, ja que el lliurament de material ha estat desinteressat.

La Generalitat de Catalunya s'ha fet càrrec de l'arxiu personal del periodista Joaquín Soler Serrano, segons un acord entre el govern català i la família de Soler. L'objectiu és ara de garantir la conservació i la divulgació del patrimoni i de la tasca d'aquest periodista veterà, motiu pel qual la documentació de Soler serà pròximament dipositada a l'Arxiu Nacional de Catalunya, on es classificarà i es catalogarà per poder consultar-la.

A més de l'enregistrament d'àudio i vídeo dels seus programes (fonamentalment a l'emissora EAJ-1, RNE i TVE), la documentació cedida a la Generalitat inclou també guions dels seus espais de ràdio i televisió, fotografies dels seus convidats i imatges de l'època, a més de diplomes personals. Una documentació que la família del periodista tenia arxivada al seu domicili de Marbella, i sobre la qual ja havia manifestat anteriorment interès perquè es diposités en un lloc que en garantís la conservació.

Soler Serrano, que va néixer a Múrcia el 1919, viu actualment a Caracas (Veneçuela), i és considerat una de les grans veus de la ràdio i la televisió dels anys 60 i 70, quan es va popularitzar sobretot pel seu programa d'entrevistes *A fondo* de Televisió Espanyola i per recollir fons per als afectats per les inundacions del Vallès el 1962. Per aquell programa d'entrevistes hi van passar

personatges com Josep Pla, Salvador Dalí, Richard Nixon, Teresa de Calcuta, Hussein de Jordània, Jorge Luis Borges, Josep Tarradellas, Miguel Delibes i Octavio Paz, entre molts d'altres.

Es tracta majoritàriament de plànols dissenyats durant aquests dos segles i ofereixen una panoràmica valuosa de l'activitat cartogràfica desenvolupada en el període esmentat a València. Una gran part de la col·lecció són plànols referits als regadius i a la xarxa de fonts, manants, rius, barrancs, cèquies i canals per on circulava l'aigua que es conduïa cap als camps de rec, i que freqüentment suscitaven diferències entre els usuaris, les quals acabaven resolent-se als tribunals de justícia, i molts altres procedeixen dels expedients tramitats davant l'Administració per a la sol·licitud de posades en funcionament de forns, molins i fàbriques. Igualment, hi ha nou plànols de l'embassament d'Alacant que es va construir en el segle XVI.

La organització de las Naciones Unidas para la Educación, la Ciencia y la Cultura (UNESCO) ha declarado Memoria del Mundo el negativo original en nitrato de celulosa de la película *Los olvidados* (1950) del director aragonés Luis Buñuel, conservada actualmente en la Filmoteca de la Universidad Nacional Autónoma de México (UNAM). El negativo

que se dio por perdido durante veinte años y, según la UNESCO, se encuentra en un estado conservación deficiente y exige ser restaurado si se quiere conservar. El documento es actualmente propiedad de la sociedad Televisa S.A., organismo que lo depositó en su día en los sótanos de la Filmoteca de la UNAM.

Buñuel immortalizó en la *Los Olvidados* la eterna situación de los niños y jóvenes de una barriada urbana pobre. Por esta película el cineasta obtuvo en el Festival de Cannes de 1951 la Palma de Oro al mejor director, una obra que había suscitado muchas polémicas durante su estreno por haber mostrado cómo los niños de la calle se convierten en delincuentes por culpa de la incapacidad de la sociedad para ofrecerles una alternativa, según fuentes de la Unesco.

Los Olvidados se inscribe en las obras de la 'edad de oro' del cine mexicano, las cuales influyeron en las corrientes cinematográficas realistas del nuevo cine latinoamericano y la nueva ola francesa.

L'organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO) ha declarat Patrimoni de la Humanitat un conjunt de documents sobre les violacions als Drets Humans recopilats a Xile durant la dictadura d'Augusto Pinochet (1973-1990). Es tracta del primer registre llatinoamericà que és incorporat al programa "Memòries del Món" de la UNESCO sobre la matèria

i ha comptat amb l'aprovació de catorze especialistes. En aquesta recopilació de documents hi han treballat àrduament durant anys diferents agrupacions de Drets Humans de Xile, com ara la Vicaria de la Solidaritat, pertanyent a l'Església Catòlica, la Corporació de Promoció i Defensa dels Drets del Poble (CODEPU) i la Fundació d'Ajuda Social de les Esglésies Cristianes (FASIC), entre altres.

La resolució donada a conèixer per l'organització des de la ciutat polonesa de Gdansk exigeix que aquests arxius, els quals revelen les violacions als Drets Humans comeses a Xile durant la dictadura militar, siguin d'accés públic.

El archivo del líder de los derechos civiles estadounidense Martin Luther King ha sido puesto a la venta recientemente por unos 30 millones de dólares en la casa de subastas Sotheby's en Nueva York. Los sucesores del líder de derechos civiles asesinado, que están vendiendo en bloque materiales desde 1948 hasta su muerte en 1968, no han fijado una fecha límite para la venta. Los responsables de Sotheby's han asegurado que están buscando un comprador que exponga los materiales y mantenga la colección en una sola pieza, pero no han especificado por qué los vende la familia.

La colección, compuesta de unos 7.000 objetos, espera que la venta atraiga a universidades, bibliotecas o museos, si bien los sucesores de King tienen la última palabra sobre el comprador. Entre los documentos se halla un borrador mecanografiado de

su discurso "Tengo un sueño", leído en 1963 en el Lincoln Memorial de Washington y titulado originalmente "Normalidad: Nunca más".

King, nacido en Atlanta en 1929 y asesinado en 1968, fue un líder clave en el movimiento de los derechos civiles estadounidense. Combinando sermones en iglesias bautistas en todo Estados Unidos y una política de protesta pacífica inspirada en el Mahatma Gandhi de la India, King luchó por la igualdad de derechos para los negros en EEUU, y en 1964, fue galardonado con el Premio Nobel de la Paz.

Entre los objetos a la venta está la colección de libros de King sobre Gandhi, un gran volumen de notas para sermones, una invitación al funeral del presidente John F. Kennedy y correspondencia con el presidente Richard Nixon y el novelista John Steinbeck. Según los responsables de Sotheby's, "es uno de los archivos no presidenciales más importantes del siglo XX".

